

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Parlamentet ønsker omfattende reform af EU-traktaterne

Europa-Parlamentet foreslår i sin beslutning om emner for den kommende regeringskonference på linie med Vismandsrapporten og Kommissionen mere omfattende reformer af Unionen end de såkaldte "left-overs" fra Amsterdam-traktaten. Parlamentet ønsker endvidere en styrket rolle til Parlamentet under selve regeringskonferencen.

Mht. til indholdet af reformerne mener Parlamentet, at der bør etableres et forfatningsgrundlag for Unionen ved at traktaterne deles op i en forfatningsdel indeholdende de grundlæggende bestemmelser og en anden del indeholdende de øvrige områder. Kvalificeret flertal i Rådet og inddragelse af Parlamentet ved hjælp af fælles beslutningstagning skal gøres til den normale beslutningsmåde ved generelle lovgivningsmæssige vedtagelser. Parlamentet finder endvidere, at de øvrige institutioners sammensætning og funktionsmåde i lyset af udvidelsen må drøftes. Desuden bør traktatbestemmelserne om Kommissionens kollektive tilbagetrædelse gøres klarere, og Kommissionens formand skal kunne afskedige et medlem af Kommissionen. Unionens eksterne rolle skal styrkes såvel inden for sikkerheds- og forsvarspolitik som inden for den økonomiske politik. Afslutningsvist foreslår Parlamentet, at begrebet "åben markedsøkonomi" erstattes med begrebet "social markedsøkonomi" i de relevante artikler i traktaterne.

Europa-Parlamentet vedtog sent torsdag den 18. november 1999 sine anbefalinger af emner til behandling på den kommende regeringskonference. Regeringskonferencen skal primært koncentrere sig om en institutionel reform og dermed bl.a. bane vej for en udvidelse af EU med

nye lande fra Øst- og Centraleuropa. Vedtagelsen skete med 273 Ja-stemmer, 85 Nej-stemmer, mens 41 undlod at stemme. Parlamentets beslutning er vedlagt som bilag 3.

På linie med den af Romano Prodi nedsatte vismandsgruppe (Info-note I 10) og Europa-Kommissionen (Info-note I 24) ønsker Parlamentet mere omfattende reformer af Unionen end de såkaldte "left-overs" fra Amsterdam-traktaten. Det begrundes ikke kun i udvidelsen, men også i Kommissionens krise i foråret samt Unionens problemer med at håndtere krisen i det tidligere Jugoslavien og krigen i Kosovo.

Parlamentets konkrete forslag er indholdsmæssigt ligeledes i vid udstrækning i overensstemmelse med anbefalingerne i vismandsrapporten og Kommissionens udspil.

Parlamentet ønsker styrket rolle under regeringskonferencen

Parlamentet kommer endvidere med en række konkrete krav om øget indflydelse til sig selv allerede i forbindelse med afholdelsen af den kommende regeringskonference. Parlamentet betragter det bl.a. som nødvendigt, at der opnås politisk enighed mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet om fastlæggelse af dagsordenen og metoden for reformen af traktaterne.

Mht. metoden anser Parlamentet det for sin ret at deltage i fuldt omfang i alle regeringskonferencens faser og på alle niveauer gennem to repræsentanter. Endeligt mener Parlamentet, at resultatet af regeringskonferencen bør forelægges Parlamentet til godkendelse efter proceduren for samstemmende udtalelse.

Indholdet af reformerne

Et EU-forfatningsgrundlag

Ifølge Parlamentet skal reformen omfatte *etableringen af et forfatningsgrundlag for Unionen*, der skal forankre medlemsstaternes og borgernes rettigheder og klarlægge institutionernes kompetencer.

Som led i skabelsen af dette forfatningsgrundlag tilslutter Parlamentet sig **{{SPA}}** som Kommissionen - vismandsrapportens idé om at opdele traktaten i to dele.

- **En forfatningsmæssige del**, som ifølge Parlamentet skal indeholde bl.a. charteret om grundlæggende rettigheder, Unionens målsætninger, bestemmelser om institutionerne og beslutningsprocedurer samt beføjelser.

- *En anden del*, som skal indeholde de øvrige områder.

Regeringskonferencen bør desuden, ifølge Parlamentet, gøre beslutningsproceduren for revision af traktaterne mere demokratisk i forbindelse med fremtidige revisioner. Det skal ske ved, at traktatændringer fremover foretages efter en fælles beslutningsprocedure mellem Rådet og Parlamentet {{SPA}} dvs. uden national ratifikation. Denne procedure skal gælde, hvad enten der er tale om ændringer af den forfatningsmæssige del af traktaterne eller den ikk atningsmæssige del med de resterende områder.

Beslutningsprocedurer

Parlamentet er ikke særlig konkret i sine anbefalinger af *reformer af institutionerne*. Kvalificeret flertal i Rådet og inddragelse af Parlamentet ved hjælp af fælles beslutningstagning skal gøres til den normale beslutningsmåde ved generelle lovgivningsmæssige vedtagelser. Dette følger vismandsrapporten og Kommissionens forslag, ifølge hvilke Parlamentet bør være Rådets medlovgiver på alle lovgivningsmæssige beslutninger.

Udover ny magt på det lovgivningsmæssige område ønsker Parlamentet en styrket rolle på budgetområdet og ved udnævnelser til Unionens institutioner.

EU-institutionernes sammensætning og funktion

Uden at komme med konkrete forslag fastslås det, at der må træffes bindende afgørelser om revisionen af stemmevægtene i Rådet og Kommissionens sammensætning. Desuden kræver Parlamentet, at de øvrige institutioner, herunder EF-Domstolen, Retten i Første Instans, Regionsudvalget og ØSUs, sammensætning og funktionsmåde drøftes. Angående omfordeling af de enkelte landes mandater i Parlamentet, agter Parlamentet at fremsætte forslag om dette.

Rådets arbejdsform skal forbedres væsentligt, hvilket skal ske parallelt med regeringskonferencen. Og så skal Rådets møder være offentlige, når Rådet optræder som lovgiver.

Parlamentet finder det nødvendigt, at *traktatbestemmelserne om Kommissionens kollektive tilbagetrædelse gøres klarere (TEF art 201)*. Parlamentet kræver endvidere, at man sammen med Rådet kan indgive begæring til Domstolen om automatisk afskedigelse af et medlem af Kommissionen. På linie med vismandsrapporten ønsker Parlamentet, at Kommissionens formand skal kunne afskedige et medlem af Kommissionen (Prodi-proceduren).

Tættere samarbejde

Trods nogen uenighed i Parlamentet anbefales det at fortsætte debatten om fleksibilitet og styrke Amsterdam-traktatens bestemmelser om tættere samarbejde. Parlamentet ønsker her at

gøre det vanskeligere for enkelte medlemsstater at blokere et tættere samarbejde mellem lande, der ønsker at gå videre. Det er dog samtidigt afgørende for Parlamentet, at tættere samarbejde ikke bringer de fælles institutionelle rammer i fare.

Styrkelse af Unionens eksterne rolle

I lighed med vismandsrapporten og Kommissionens udspil mener Parlamentet, at *Unionens eksterne rolle* må tages op på den kommende regeringskonference.

Parlamentet tilslutter sig Köln-konklusionerne om *styrkelse af instrumenterne under FUSP* *en*, herunder at EU udstyres med en indsatskapacitet, der bygger på en troværdig militær kapacitet, ved at WEU integreres i EU. Parlamentet ønsker en fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, som omfatter en gensidig forsvarsforpligtelse medlemslandene imellem, hvor landenes eksterne grænser betragtes som Unionens eksterne grænser. Neutrale og blokfrige skal kunne deltage på lige fod med de øvrige EU-lande i EU-operationer.

Parlamentet kræver derudover, at *Unionens rolle i forbindelse med eksterne økonomiske relationer styrkes*. Kommissionen skal have forhandlingsretten i WTO på områder, der i dag er delt kompetence mellem EU og medlemslandene, f.eks. i forbindelse med forhandlinger om intellektuelle ejendomsrettigheder. Parlamentet vil desuden have styrket sine beføjelser på det handelspolitiske område og kræver bl.a. at proceduren om samstemmende udtalelser gøres til almindelig regel ved indgåelse af alle væsentlige internationale aftaler.

"Social markedsøkonomi"

Endvidere kræver Parlamentet, at Unionens politiske institutioners rolle styrkes ved fastlæggelsen af *retningslinjerne for Unionens økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige politik*, og at disse retningslinjer fremover vil fungere som referenceramme for Den Europæiske Centralbank. Parlamentet anmoder desuden om at blive hørt i forbindelse med alle vigtige afgørelser, der skal træffes inden for rammerne af ØMU *e*

Afsluttende opfordres til at EU fremover bekender sig til en "social markedsøkonomi" i stedet for en "åben markedsøkonomi" ved at erstatte begrebet åben markedsøkonomi med social markedsøkonomi i de relevante artikler i traktaterne (art. 4, 98, 105, mv.).

Afstemningsresultatet

Parlamentets anbefalinger blev vedtaget med et klart flertal i alle Parlamentets større grupper: PPE, PSE, den liberale gruppe, de grønne, mens mindre grupper som GUE, EDD og UEN stemte imod. Se bilag 1.

Af *de danske medlemmer af Parlamentet* stemte fem for, syv imod og én undlod at stemme. Endeligt var der tre, der ikke deltog i afstemningen. Se bilag 2.

-

Med venlig hilsen

Camilla Hjermind/Morten Knudsen

Bilag 1

Afstemning den 18/11-1999 om Parlamentets beslutning

om den kommende regeringskonference.

Politisk gruppe	Ja	Nej	Undlod at stemme
PPE {{SPA}} Kristdemokrater/Konservative	120	23	17
PSE - Socialdemokrater	102	3	6
ELDR - Liberale	28	5	3
Verts/Ale - De Grønne	21	6	7
GUE/NGL {{SPA}} Venstrefløj/Nordiske Grønne	1	21	6
UEN - Nationernes Europa	1	7	1
EDD {{SPA}} Demokratierne og mangfoldighedens Europa	0	11	1
NI - Løsgængere	0	9	0
IALT	273	85	41

Bilag 2

Afstemning den 18/11-1999 om Parlamentets beslutning

om den kommende regeringskonference {{SPA}} de danske medlemmers

stemmeafgivning.

Ja	Nej	Undlod at stemme
Ole Andreasen (V)	Jens Peter Bonde (JB)	Lone Dybkjær (RV)
Niels Busk (V)	Ole Krarup (FB)	
Bertel Haarder (V)	Pernille Frahm (SF)	
Anne E Jensen (V)	Jens Okking (JB)	
Karin Riis-Jørgensen (V)	Freddy Blak (S)	
	Ulla Sandbæk (JB)	
	Mogens Camre (DF)	